

ualet. Siquidem dicitur ^{supra} וְכִהְיֶה וְכִהְיֶה וְכִהְיֶה, &c. si-
militer de aliis tribus.

Duplicantia עין.

Verba hæc duplicantia עין
appellata sunt, quòd tertiā
literam secundę habeant si-
milē. Ea sæpenumero per-
fectè coniugantur. vt, שָׁלַל
שָׁלַלְתָּ, spoliavit. & simi-
lia multa.

Dici similiter defectiua עין
possunt, quòd in illis cre-
brò syncopen patiatur secū-
da thematis, & suppleatur
per daghes complexui ter-
tię radice impressum.

Prima litera tum vt diffe-
rant hæc à quiescētibus עין,
quæ in certis personis præ-
teriti habent ׀, vbique in
hoc præterito effertur per ׀.
Tū propter daghes sequēs,
quod venire minimè potest
post ׀ motionem magnam
cū illa secum accentum
non habeat.

Benoni simiter vt præte-
ritū, - vbique habet: quief-
centia עין verò ׀.

Fœmi-

Coniugatio

Exemplum:

Præteritum

סָבָה

סָבֹתָ

סָבוּ vel סָבוּ

סָבוּתָם

סָבוּתָם

Præsens partici.

סָבוּתָם

סָבוּתָם

Plural.

סָבוּתָם

סָבוּתָם

Particip. præterit.

Pluralis. Singularis.

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

Infinitiuus

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

סָבוּתָם

מתגלים
מתגלות
Infinitiuus.

Fit etiam ali
secunda persona
huius imperatiu
h tertię rad. in pe
bus exprimi sol
ל-סָבָה וְהָתַל
super lectum tu
mula te ægrotū.
13. pro וְהָתַל,
ro, eodem capit
alsimulauit se æ
וְהָתַל.

Quatuor por
cupiuit, גָּנָה spl
gremio הַפּוֹנֵק
perpetuum esse,
notantur hæc qu
niam in illis הַנּוֹ